DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 190v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

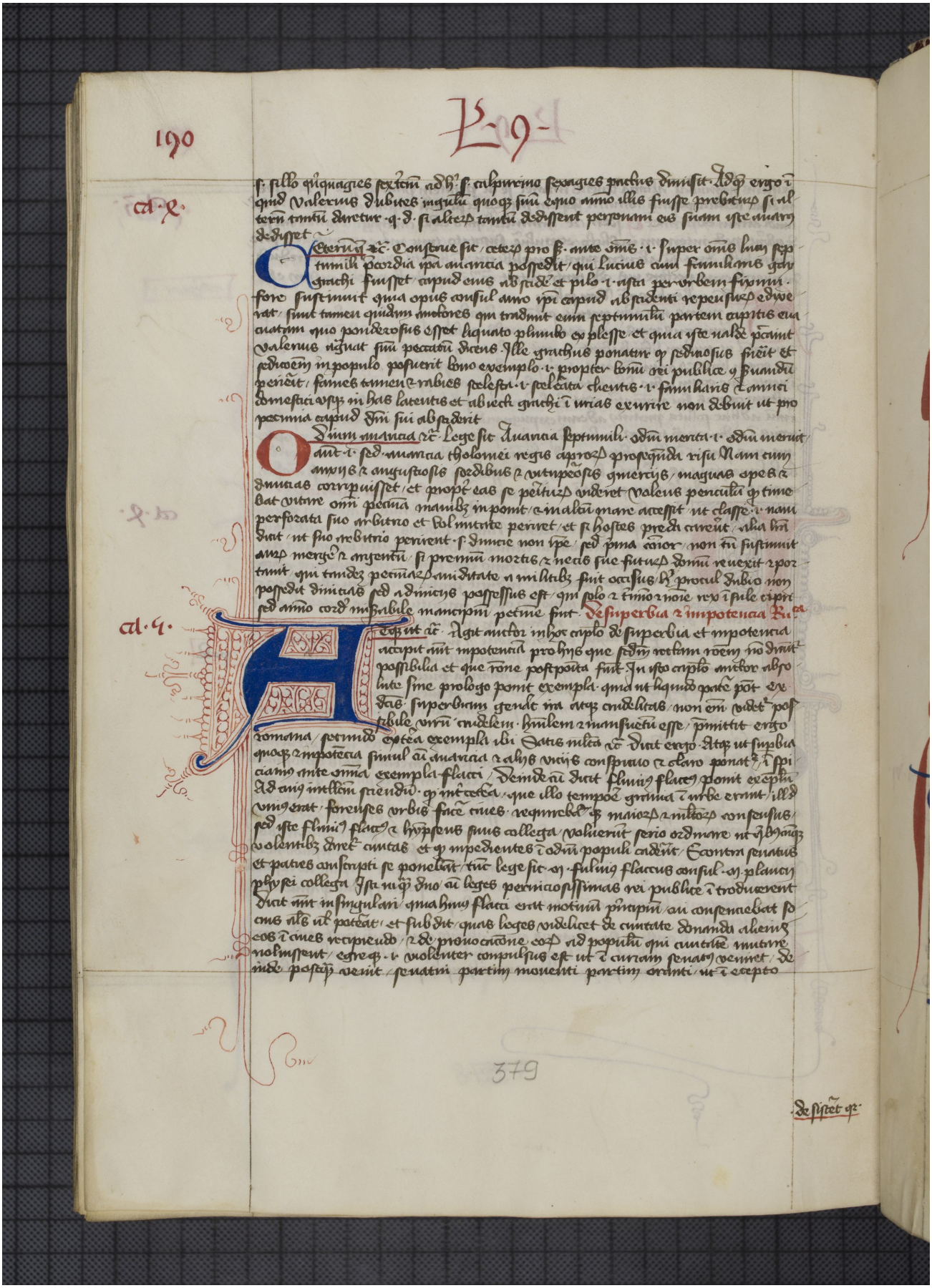

cl. 2.

s. sillo quinquagies sextum ad h. s. culpmemo sexagies pecunie dimisit. Adq; ergo i
quid Valerius dubitet inquit quoq; sui eque anno illis fusse prebitum si al
terum tantum ductum. q. d. si alteri tantum dedissent personam eis suam iste amare
desiret.

Ceterum &c. Construe sit. ceteri pro s. ante omne. i. super omne lucri sep
tumilia pecunia ipa mancipia possedit qui lucius cum familiaris fer
gruchi fusset apud eius ab fide et pilo. i. astu per urbem fiumi
fore sustinuit quia opus consul anno ipi capud ab fidenti repensuri edue
rat. sunt tamen quidam maiores qui tradunt eum septumilia partem capitis eius
aurum quo ponderosius esset liquato plumbo eo plesse et quia iste nalde peccat
valerius iniuat sui peccatum dicens. Ille gruchus ponatur q sedinosus fecit et
sedicem in populo posuerit bono exemplo. i. propter bonum rei publice q humidi
penetet. fames tamen & urbies scelesti. i. scelerata clientis. i. familiaris & amici
domestici aspp in his latentis et ab ecti gruchi i urias exurire non debuit ut pro
pecunia capud suum ab fiderit.

O dium mancipia &c. Lege sit Iuancia septumili. odium mentis. i. odium meruit
aut. i. sed. mancipia tholomei regis aprozd propeqida risu Nam cum
anxius & angustiosis sedibus & cutipeosis gmercis magnas opes &
diuitias corripuisset. et propt eas se peiturd videret Valerius pericula q time
bat cutire omni pecunia manibz in pomt. & in alteri mare accessit ut classe. i. nam
perforati suo arbitrio et sol mutate periret. et si hostes predi cireut. ita lui
dicit. ut suo arbitrio perirent. s. dimere non spe. sed pina cior. non tu sustinuit
aurp mergere & argentu si premium mortis & necis sue futurd domui reuexit & por
tunit. qui tandez pecunia diuitate a militibz fuit ocisus h. procul dubio non
possedit diuitias sed a diuitiis possessus est. qui solo & timo & noie rex i pile cipri
sed animo cordi mobile mancipium pecunie fuit. De superbia & impotencia Ri.ca

cl. 4.

Incipit &c. Algit auctor in hoc capto de superbia et impotencia
accipit aut impotenciam prohys que sedm rerum rem nid dicit
possibilia et que rone postposita fuit. In iso capto auctor ab pro
lucie sine prologo pomt exempla. quid ut liquido patet pot. ex
das. superbium gerat ira atq crudelitas. non em videt pos
sibile urui crudelem. humilem & mansuetu esse. pmittit ergo
romana. primo ostea exempla ibi. Datis nlea &c. dicit ergo. Atq ut superbia
quoq & impotencia simul ai aurancia & alias uiris construo & claro ponat. i. spi
ciamo ante omia exempla. Placci. Demde ai dicit. Plinius Placci pomt exempla
Ad aiq intellem sciendu. q. int cetera. que illo tempoe gerunta i urbe erant. illd
omis erat. forensis urbis fuce cives. reprehed. q maiozd & minozd consensus
sed iste Plinius Placci & hypsens suus collega voluerunt serio ordinare ut sdm aiq
volentibz direct cuntas et q impedientes i odiu populi cadent. Contra senatus
et patres amsepti se ponebat. tut lege sit. q. fulvius Placcus consul. q. planci
physi collega. Iste nisi dno ai leges perniciosissimas rei publice & traducerent
dicit aut in singulari. quia hinc Placci erit motiuu principu. ai consenebat so
cius nlis ul pateat. et subdit. quas leges videlicet de cuntate donandi alienis
eos i cives recipiendo. & de prouocione cozd ad populu qui cuntis iniuria
violinsent. cere q. i. violenter compulsus est. ut i curiam senatus veniret. de
inde postq venit. senatui partim monenti partim orantes. ut i cepto

de sistet q.